

بررسی فرآیندهای دیاژنزی مؤثر بر سازند سروک در میدان هنگام، خلیج

فارس

مرجان رزاق زادگان^{۱*}، حمید رضا پاکزاد^۱، حسین وزیری مقدم^۱، الهام حاجی کاظمی^۲، ناصر ارزانی^۳
(hpakzad@sci.ui.ac.ir) (avaziri730@yahoo.co.uk) ۱. گروه زمین شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران
(ehkazemi@yahoo.ca) ۲. شرکت نفت فلات قاره
(arzan2@yahoo.com) ۳. گروه زمین شناسی، دانشگاه پیام نور، اصفهان، ایران
(razaghzadegan.m1366@yahoo.com) *

چکیده :

سازند سروک از مخازن اصلی نفت محسوب می شود. سنگ شناسی عمده آن سنگ آهک با میان لایه های شیلی است. در منطقه مورد مطالعه مرز زیرین این سازند با سازند شیلی کژدمی به صورت پیوسته و مرز بالایی آن با سازند شیلی لافان ناپیوسته است. بر اساس مطالعات پتروگرافی، فرآیندهای دیاژنزی که رسوبات سازند سروک را در چاه مورد مطالعه تحت تأثیر قرار داده اند شامل انحلال، سیمانی شدن، میکریتی شدن، دولومیتی شدن، فشردگی (فیزیکی و شیمیایی)، پیریتی شدن است که از این میان فرایند انحلال در طی مراحل متئوریک ائوژنتیک و متئوریک تلوزنتیک و دولومیتی شدن از مهمترین فرایندهایی می باشد که سازند سروک را به سنگ مخزن در میدان هنگام تبدیل کرده است.

واژه های کلیدی : فرآیندهای دیاژنزی، سازند سروک، میدان هنگام، خلیج فارس

مقدمه :

چاه مورد مطالعه، در میدان نفتی هنگام واقع گردیده است. این میدان در شمال شرق خلیج فارس می باشد (شکل ۱). سازند سروک در خلیج فارس از پایین به بالا شامل ۳ ممبر مؤدود، خاتیا و میشریف است. یک ناپیوستگی در انتهای سنومانین در میان این سازند وجود دارد. این سازند یکی از مخازن مهم نفت در حوضه خلیج فارس را تشکیل می دهد، لذا بررسی دقیقتر این سازند اطلاعات ارزشمندی را جهت مطالعات اکتشافی فراهم میکند. از جمله افرادی که سازند سروک را از نظر فرآیندهای دیاژنزی مطالعه کرده اند غلامی زاده (۱۳۸۹)، نبی خانی (۱۳۹۰)، حاجی کاظمی و همکاران (۲۰۱۰) و رحیم پور بناب و همکاران (۲۰۱۲) می باشند. هدف اصلی این پژوهش بررسی فرآیندهای دیاژنزی مؤثر بر سازند سروک در میدان هنگام است.